

10 mrtvih radi tornada v državi Minnesoti

Minneapolis, Minn., 18. junija. — Tega mesta v nedeljo popoldne porušnil tornado, ki je ubil 10 ljudi, jih ranil nad 60 ter porušil nad 100 poslopij v okolici. Najbolj so bila prizadeta mesta Moorhead, Maple Grove, Champlin, Anoka, St. Francis in Bethel. Največ škoda so doživeli prebivalci v mestu Anoka, ki šteje 5.000 prebivalcev. Tornado je porušil v tem mestu dva bloka hiš. Četudi po tornadu je bila poklicana narodna garda v prizadeta mesta, ki je čuvala življenje in premoženje prizadetih ljudi.

Lehi živijo v smrtnem strahu, pravi dr. Beneš

Katowice, Poljska, 17. jun. — Dr. J. Beneš, brat bivšega predsednika čehoslovaške republike, je izjavil v nekem pogovoru, odkar so Nemci uničili čehoslovaško republiko, da je bilo v tistih od 40.000 do 50.000 Čechov, ki so morali v koncentracijska taborišča. Nemška policija silno muči Čeha v tujini in nekateri so pretepeni smrti. Senator Beneš je po prihod iz Češke zadnji teden v tujini v tovornem železniškem vagonu. Namerava se podati v London od tam v Ameriko, kjer bo pridružil bratu Edvardu. Beneš je tudi povedal, da so Nemci na Češkem zabranili čehoslovaška knjižice in kulture. V tujini jim vzel so jim tudi hrano in jim ropajo njih ženske. Živijo v neprestanem smrtnem strahu.

Smrtna kosa

Nedeljo popoldne je preminal svojem domu Marko Milčič, star 73 let. Stanoval je na 4704 Thames Ave. Pokojni Milčič je rojen v selu Pilatovih in prišel v Ameriko pred 53. leti. Njegova žena je bila Marjeta Milčič, rojena Sekolič, sestra Marjete Jelo Varich, v Coloradu sestro Julijo Ratkovič. Po smrti je bil član društva Lake Camp, št. 33 WOW. Po smrti se vrši iz August Svetek po dneva zavoda na 478 E. 152nd. Dan sporočimo jutri. Bodi pokojniku mirna ameriška zemlja.

Mr. Pavlič odpotoval

18. junija je minilo 30 let, odkar je poročila dobro poznana gospa Mrs. Stefie Pavlič na 5238 St. Clair Ave., kjer vodi že več let lepo urejeno gostilnico. Odpotovala sta omenjena par. Gospa Pavlič je rojena v Slavski Aveni, ki je sestra Mrs. Pavlič, v Kanado in v New York, kjer si bosta ogledala svetovno razstavo. Mr. in Mrs. Pavlič naše čestitke in želje precej dobrih let srečnega življenja!

Prijeti gostilničarji

Priznani nadzorniki komisije prodajo opojne pijače so zopet prejeli devet gostilničarjev, ki so en ali drugi način kršili določene postavbe. Nekateri so bili prijati, ker so prodajali opojno pijačo, drugi so ob nedeljah prodajali opojno pijačo, a tretji so svoje prostore predolgo odpirali.

Ubiti inženir

Carl Eckerlein, 36 let star, inženir Fairview bolnice, je bil preteklo soboto ubit nekega avtomobila, ko je vozil s svojo ženo po River Rd. in je dobila večje poškodbe.

Lewis grozi političnim strankam, da bo CIO podpirala le one, ki se borijo proti brezposelnosti

Washington, 17. junija. John Lewis, predsednik premogarske unije in načelnik CIO gibanja, je včeraj dal svarilo obstoječim političnim strankam, rekoč, da je CIO postala sila, s katero se mora računati.

Lewis je nadalje povedal, da njegova organizacija ne bo podpirala direktno nobene politične stranke, toda simpatizirala bo s stranko, ki ima v svojem programu največ boja za odpravo brezposelnosti.

Omenjeno svarilo je prišlo takoj potem, ko je nehal zborovati izvršni odbor CIO. Seje so se vršile tri dni in so bile deloma jako burne, vendar končno ostane tako kot Lewis reče.

Lewis je tudi naznanil, da se nikakor ne bo več pogajal z zastopniki American Federation of Labor glede delavskega mira, pač pa začel organizirati 20.000.000 ameriških delavcev, ki še niso pri nobeni organizaciji.

Vlada Zedinjenih držav v resnih dogovorih z Japonsko. Blokada Tientsina ne ugaja Ameriki

Washington, 17. junija. Vlada Zedinjenih držav je izjavila svojo bojazen, ker so Japonci začeli blokirati mesto Tientsin.

Ameriški nadomestni poslanik v Tokiju je včeraj obiskal urad japonskega zunanjega ministra, kateremu je povedal, da ima Amerika svoje interese v Tientsinu in da ji ni vseeno kaj se godi v mestu.

Vladni eksperti, ki poznajo mednarodne postavbe, so izjavili, da Japonci niso imeli nobenega vzroka blokirati Tientsina in da so s tem kršili mednarodno pravo. Japonci temu ugovarjajo.

Ameriški interesi imajo nekako \$26.000.000 investiranih v mestu in gotovi krogi se bojijo, da bo to zaplenjeno. V mestu je tudi 250 ameriških vojakov, da stražijo ameriški generalni konzulat.

Dosedaj se Japonci v Tientsinu niso dotaknili niti ameriških niti angleških interesov, toda v Londonu so prepričani, da bo Japonska v kratkem popolnoma spremenila svojo politiko napram tujcem.

Poslanska zbornica kongresa je odglasovala \$1.775.000.000 za relief za prihodnje leto.

Washington, 17. junija. — Po trinajstih urah burne debate je poslanska zbornica končno odobrila priporočilo predsednika Roosevelta, da se dovoli za prihodnje leto \$1.775.000.000 za relief in enake svrhe.

Relifna svota znaša \$1.477.000.000, toda razne mladinske organizacije dobijo še posebno svoto \$258.000.000, dočim je preostalo namenjeno farmarjem za relief. Predlog je bil sedaj poslan senatni zbornici.

Prvič v zgodovini relifa je poslanska zbornica kongresa predložila administraciji precej ostra pravila, v katerih se narekuje, kako se mora postopati z reliefnim denarjem. Obenem je zbornica odpravila takozvana WPA gledališča.

Ure in ure je trajala debata, toda republikanci v zvezi z nekaterimi demokrati so imeli popolno kontrolo nad zbornico in Rooseveltovi demokrati niso mogli prebrati z nobenim predlogom, kot da se je dovolilo nadaljnjih \$19.000.000 za mladino.

Zbornica je tudi določila, da mora priti 25 odstotkov vseh WPA uslužbencev iz reliefnih vrst. Vsaka politika je strogo zaščitena. Obenem se je določilo, da oni WPA delavci, ki so bili zaposleni že 18 mesecev, se morajo umakniti, da naredijo prostor onim, ki čakajo na reliefni denar.

Novi uradniki
Governor Bricker je ustvaril v Clevelandu 34 novih uradniških mest v trgovinah, kjer se prodaja opojna pijača. In Bricker je obljuboval tekom kampanje, da bo hranil ljudski denar!

Protest demokratov

Mnogo vplivnih demokratov je te dni ostro in strupeno zavrnilo vmešavanje komunistov v demokratsko stranko in v prihodnje županske volitve. Harold Mosier, bivši kongresman, je izjavil, da demokrati ne bodo imenovali nikogar za kandidata, ki bi bil po godu komunistom. Ali nismo bili tepeni dovolj lansko leto, je izjavil Mosier, ko so komunisti odobrvali Sawyerja in je štiri petine demokratov glasovalo proti njemu. Amerikanci se bomo ravnali po svoji lastni volji, ne pa po diktatih tiranov iz Moskve, se je izjavil Mosier.

Napeto razmerje med Japonsko in Anglijo

London, 17. junija. — Odnos med Japonsko in Anglijo niso bili še nikdar tako napeti kot so danes radi japonske blokade v Tientsinu. Anglija namerava poslati svoje vojno brodovje pred Tientsin, toda ker je slednje mesto oddaljeno 21 milj od morja, bi bilo angleško brodovje izpostavljeno ognju obrežnih baterij in ofenziva skoraj brezuspešna. Ob istem času pa Japonci skrajno dostojno in prijazno nastopajo napram Amerikancem in je izvomi, da bi se Amerikanci pridružili angleški akciji.

Novi graduiranci

Pretekli teden je na East High šoli bila graduacija in sledeči naši mladi fantje in dekleta so dobili diplome: Helen Cimperman, Justine Dolenc, Florence Globokar, Rose Hrovat, Josephine Keržnik, Frances Končan, Jean Krizman, Dorothy Laurich, Frances in Helen Lonchar, Pauline Lunder, Frances Marinček, Jennie Meserko, Matilda Mišić, Mary Pavlovich, Florence Princ, Victor Cvetkovič, Joseph Kastelic, Charles Makar, John Rozanc, Mihael Strainic, Joseph Ujčić in Raymond Zalokar. Vsem mladim graduantom naše prav iskrene čestitke!

Investiranje denarja

Jay Iglauer, ki je blagajnik Halle Bros. Co. v Clevelandu, je pričel pred senatnim finančnim odborom, kateremu je svetoval, la bi Zedinjene države investirale ogromne milijarde v podjetja, tako da bi se delo hitreje odpiralo. Vlada ima težke milijone, katere je dobila od davkov za družabno zavarovanje, toda jih dosedaj investira samo v vladnih bondih.

Nečedna literatura

Vlada bo začela postopati proti tiskarjem, ki širijo med narod nesnažno literaturo, ženske slike brez obleke, v katerih se opisujejo razne nemoralne in enake umazanost. Generalni poštni mojster se je izjavil, da ne bo prej miroval, dokler ne bo uničil te umazanosti.

Pobiranje asesmenta

Tajnica društva sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ naznanja, da bo pobirala nocoj večer med 6. in 7. uro asesment v starih šolskih prostorih fare sv. Vida. Članice se lahko oglašajo tudi glede drugih društvenih zadev.

Zadušnica

Za pokojno Mary Perme se bo brala v sredo 21. junija v cerkvi sv. Vida ob 6:30 zjutraj sv. maša. Prijatelji in sorodniki so prijazno vabljeni.

Zadružna zveza

V ponedeljek se vrši ob 8. uri zvečer seja direktorija Slovenske zadružne zveze, v torek večer pa seja Gospodinskega kluba.

Kongresu bo vzele precej moči, da razglasi vojno. Predlog pripravljen za glasovanje

Washington, 17. junija. — Jušticijski pod-odsek senatne zbornice je končal z debato glede predloga, da se kongresu odvzame precej moči pri razglasitvi vojne. Pod-odsek je izročil sedaj predlog celotnemu odseku, ki ga bo spravil v zbornico.

Glasom sedaj obstoječih postav ima samo kongres pravico razglasiti vojno, dočim je predsednik vrhovni poveljnik ameriške armade. V bodoče bi se odpravila ta pravica in bi kongres v redkih slučajih lahko napovedal vojno.

En tak slučaj je, kadar grozi Zedinjenim državam vpad od tujezemskega sovražnika ali pa katerikoli republik v Ameriki. V vseh drugih slučajih bi se imelo prej vršiti narodno glasovanje glede vojne.

Tozadevni predlog je stavil v senatu senator LaFollette iz države Wisconsin, ki je pa izjavil, da ima predlog malo prilike, da bi bil že pri letošnjem zborovanju sprejet, pač pa pride na vrsto pri prihodnjem zborovanju.

Omeniti moramo še eno novo mašo, ki se bo sicer vršila v stari domovini, na Bledu, ki jo bo daroval ameriški Slovenec, namreč Rev. Gabriel Russ iz Clevelanda. Novomašnik je študiral v Švici in bo opravil prvo slovesno daritev dne 30. julija.

Koncert mladinskih zborov iz Clevelanda, ki se je vršil preteklo nedeljo v Pittsburghu v krasni Memorial dvorani v Schenley parku, je bil sijajno izvršen, toda udeležba ni bila taka, kot bi jo pričakovali. Zal je lahko vsem, ki niso poslušali clevelandskih mladikov v Pittsburghu.

Milwaukee. — Rojak Martin Volovšek, lastnik večje stanovanjske hiše v tem mestu, ki oddaja sobe v najem, je bil grdo potegnut od neznane ženske, ki je najela sobo pri njem in ga prepirala, da je bogata dedinja, ki pričakuje milijone dolarjev, kakor hitro sodišče reši njeno zadevo. Volovšek ji je kreditiral stanarino in hrano (zredila se je pri njem za 24 funtov) in nekaj gotovine, ko mu je obljubila, da mu bo bogato povrnila. Končno je ženska obljubila, da Volovšku predela hišo na svoje stroške in najet je bil kontraktor, ki je pričel z delom in podrl precej starega poslopja, ko je pa kontraktor naredil za \$1.200 dela, je zahteval del plačila, toda ženska je rekla, da mora še vedno čakati na sodnijsko rešitev. Tedaj se je Volovšek posvetilo in je obvestil policijo, ki je hitro spoznala v bogati dedinji svojo staro znanko Emo Walters, staro slepko in bivšo kaznenko. Ženska so odpeljali v zapor, Volovšek si pa sedaj beloglavo, kako bo dozdal napol podrti hišo.

McIntyre, Pa. — Dne 6. junija je bil pri delu v premogovniku ubit rojak Janko Kocjan, star 22 let in rojen v Ameriki. Udrl se je strop nad njim in obelžal je mrtve pod kupom kamenja. Njegov tovariš pri stroju za sekanje premoga, Louis Turk, je bil pa le lahko pobit. Pokojni je bil član J. S. K. J. V Ameriki zapuša starše in več bratov in sester.

Buenos Aires, Argentina. — V tukanjski naselbini je prve dni maja meseca umrl Andrej Lašič, star 55 let in doma iz Gornje Vrtojbe na Primorskem. Pred letom dni je prišel v Argentino za svojimi otroci, ki so ga zdaj dostojno pokopali. — Dne 1. maja pa je v istem mestu umrla Marija Skvarča, stara 33 let in doma ob št. Vida pri Vipavi. V Argentini je živel 10 let in zapuša moža in dva otroka.

Društva spadajoča k KSKJ iz Chicago in bližnje okolice so

vedal vojno.

En tak slučaj je, kadar grozi Zedinjenim državam vpad od tujezemskega sovražnika ali pa katerikoli republik v Ameriki. V vseh drugih slučajih bi se imelo prej vršiti narodno glasovanje glede vojne.

Tozadevni predlog je stavil v senatu senator LaFollette iz države Wisconsin, ki je pa izjavil, da ima predlog malo prilike, da bi bil že pri letošnjem zborovanju sprejet, pač pa pride na vrsto pri prihodnjem zborovanju.

Omeniti moramo še eno novo mašo, ki se bo sicer vršila v stari domovini, na Bledu, ki jo bo daroval ameriški Slovenec, namreč Rev. Gabriel Russ iz Clevelanda. Novomašnik je študiral v Švici in bo opravil prvo slovesno daritev dne 30. julija.

Koncert mladinskih zborov iz Clevelanda, ki se je vršil preteklo nedeljo v Pittsburghu v krasni Memorial dvorani v Schenley parku, je bil sijajno izvršen, toda udeležba ni bila taka, kot bi jo pričakovali. Zal je lahko vsem, ki niso poslušali clevelandskih mladikov v Pittsburghu.

Milwaukee. — Rojak Martin Volovšek, lastnik večje stanovanjske hiše v tem mestu, ki oddaja sobe v najem, je bil grdo potegnut od neznane ženske, ki je najela sobo pri njem in ga prepirala, da je bogata dedinja, ki pričakuje milijone dolarjev, kakor hitro sodišče reši njeno zadevo. Volovšek ji je kreditiral stanarino in hrano (zredila se je pri njem za 24 funtov) in nekaj gotovine, ko mu je obljubila, da mu bo bogato povrnila. Končno je ženska obljubila, da Volovšku predela hišo na svoje stroške in najet je bil kontraktor, ki je pričel z delom in podrl precej starega poslopja, ko je pa kontraktor naredil za \$1.200 dela, je zahteval del plačila, toda ženska je rekla, da mora še vedno čakati na sodnijsko rešitev. Tedaj se je Volovšek posvetilo in je obvestil policijo, ki je hitro spoznala v bogati dedinji svojo staro znanko Emo Walters, staro slepko in bivšo kaznenko. Ženska so odpeljali v zapor, Volovšek si pa sedaj beloglavo, kako bo dozdal napol podrti hišo.

McIntyre, Pa. — Dne 6. junija je bil pri delu v premogovniku ubit rojak Janko Kocjan, star 22 let in rojen v Ameriki. Udrl se je strop nad njim in obelžal je mrtve pod kupom kamenja. Njegov tovariš pri stroju za sekanje premoga, Louis Turk, je bil pa le lahko pobit. Pokojni je bil član J. S. K. J. V Ameriki zapuša starše in več bratov in sester.

Buenos Aires, Argentina. — V tukanjski naselbini je prve dni maja meseca umrl Andrej Lašič, star 55 let in doma iz Gornje Vrtojbe na Primorskem. Pred letom dni je prišel v Argentino za svojimi otroci, ki so ga zdaj dostojno pokopali. — Dne 1. maja pa je v istem mestu umrla Marija Skvarča, stara 33 let in doma ob št. Vida pri Vipavi. V Argentini je živel 10 let in zapuša moža in dva otroka.

Društva spadajoča k KSKJ iz Chicago in bližnje okolice so

Demokrati bodo zmagali, pravi Farley

New York, 17. junija. Generalni poštni mojster in načelnik demokratske stranke James Farley je včeraj prerokoval, da bodo demokrati prihodnje leto zmagali na podlagi rekorda, ki ga je naredil predsednik Roosevelt. Farley je govoril na konferenci zastopnic ženskih klubov. Izjavil je, da bodo zlasti ženske pripomogle k zmagi demokratov v prihodnjem letu. Kar se tiče republikancev, je dejal Farley, še danes nimajo voditelja s katerim bi se upali v javnost kot s predsedniškim kandidatom.

Ubil ženo in dva sina in šel na policijo

Syracuse, N. Y., 17. junija. — 45 let stari jeklarski delavec Boleslav Waskiewicz je včeraj zadel svojo ženo in svoja dva sina, nakar je odkorakal na policijsko postajo, kjer je priznal svoj zločin. En umorjeni sin je bil star 18 let, drugi pa 8. Omenjeni je nameraval zadaviti še enega drugega sina in eno hčer, toda se je premislil in se izročil policiji. Waskiewicz je izjavil policiji, da v družini nikdar ni bilo prepira in so se vsi dobro razumeli, toda bal se je, da bo zgubil delo, pa je postal zmešan in izvršil umor.

Preponosni

V Clevelandu je glasom izjave direktorja relifa kakih 5.000 brezposelnih, ki bi radi dobili delo pri WPA, toda so preponosni, da bi vprašali mesto za javno podporo, pač pa bi radi delali. Kako se ti ljudje preživijo mesec za mesecem, je uganka, katere relifni uradniki ne morejo pogoditi. Nekateri dobijo delo za par dni, zopet drugi so odvisni od sorodnikov in z največjo skromnostjo se tako preživijo ter upajo na boljše čase.

Davey in Bricker

Nocoj večer bo govoril na demokratskem zborovanju v Lima, Ohio, bivši governor države Ohio, Martin L. Davey, ki bo nastopil proti sedanjemu governorju Brickerju. To bo prvič, da se bo Davey oglašil, odkar je zapustil governerski urad. Iz govora bo razvidno, če želi Bricker ponovno kandidirati za governorja, ali namerava biti kandidat za zveznega senatorja ali namerava kontrolirati prihodnjo demokratsko delegacijo. Davey bo predvsem govoril o silni zapravlivosti, katero je začel izvajati governor Bricker, da zadovolji svoje politične pristaše.

Prodaja bondov

Odvetniki, ki se razumejo na postavbe, so izjavili, da mesto nikakor ne more izdati za \$1.300.000 bondov, kateri denar bi se uporabil za relief. Bondi bi bili izdani v pričakovanju, da bodo ljudje plačali zaostale davke in bi bil denar pripravljen za reliefne svrhe. Mestna vlada je sedaj v obupu, ker ne ve, kako bo dobila denar, ki ga nujno potrebuje za relief.

Odplačan dolg

Poznana Mt. Sinai bolnišnica je tekom leta 1938 odplačala \$80.000 na svoj dolg. Bolnišnica še vedno dolguje \$185.000 na prvo vknjižbo.

Prodajal v nedeljo

Roxy Montana, ki je barten-der v Noble Road gostilni na Noble Rd., je bil na sodnji obsojen v \$100 globe, ker je v nedeljo prodal dva kozarca žganja.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

5117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po ramsalochi: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:
U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carrier, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 142, Mon., June 19, 1939

Nepotrebna jeza

Ko se je končno sklenilo, da obiščeta angleški kralj in kraljica Washington in je šel tozadevni pripravljalni odbor na delo, tedaj se je šele dognalo koliko zamere in jeze je prinesel kraljevi obisk v Zedinjene države. Namreč pri ljudeh, ki bi bili radi navzoči pri sprejemu angleškega vladarja, toda so bili "prezrti" ali pa pežabljeni ali pa ni bilo dovolj prostora za vse, da so navzoči.

Tekom bivanja angleškega kralja in kraljice v Washingtonu se je vršila nekaka vrtna partija in ta partija je prinesla in povzročila največ jeze med "izvoljenimi Amerikanci," ki niso bili povabljeni na partijo. Dotično vrtno partijo je priredil angleški poslanik v Zedinjenih državah in k tej zabavi je bilo povabljenih dovolj ljudi, namreč 1350 in kam bi spravili vse, ki so hoteli biti zraven in ki se sedaj jezijo vprašanje, ki ne more biti rešeno.

V Ameriki imamo mnogo, premnogo Amerikancev, ki mislijo, da so "odlični dovolj," da kadar pride kak kralj v Ameriko, da morajo biti navzoči pri sprejemu. Kar se tiče nas, bi raje sedeli doma na porcu, kot da bi se drenjali v taki družbi, toda je pa tisoče Amerikancev, ki so pripravljalnemu odboru silovito zamerili, ker jih odbor ni povabil. Nihče ne vidi, da je število 1,350 oseb za vrtno partijo dovolj visoko, da se vsaj deloma postrže gostom, toda sleherni misli, da bi moral biti tudi on navzoč.

In seveda, morda ni treba omeniti, da so ženske mnogo bolj razjarjene kot pa moški. Že od narave bolj radovedne kot moški, imajo tudi bolj tenak čut za enake nastope in govori se, da je nastala strašanska zamera v Washingtonu med stoterimi ženskami, in da zna ta zamera imeti še politične posledice. Dobro, da predsednik in njegova soproga nista imela pri vsej aferi ničesar opraviti, pač pa sta pametno in razsodno vse skupaj prepustila soprog angleškega poslanika v Washingtonu.

Angleško poslanstvo v Washingtonu poseduje sicer precej obširen vrt, toda dohod in izhod v vrt in iz vrta je samo skozi hišo. In prepeljati skozi hodnike 1350 oseb, skrbeti pri tem, da ne pride od kakih škandalov in zlasti pa skrbeti za varnost kralja in kraljice, ni majhna naloga, katere mi nikdar ne bi prevzeli. In kljub vsemu temu se žene senatorjev, kongresmanov, sodnikov in drugih magnatov zaeno s svojimi hčerkami srdijo, ker niso bile povabljene.

Čudimo se pa zlasti mnogim ameriškim časnikarskim poročevalcem, ki se že sedaj kregajo, zakaj niso bili povabljeni. Take prisrčnosti! Kot da bi Amerika ne imela nobenih drugih važnih problemov kot sprejem angleškega kralja! Zakaj neki tolikokrat trdimo, kako smo demokrati, v resnici pa postanemo otročji, kadar bi morali kazati najbolj resen obraz.

Seveda so kralju ta razočaranja in jeza prišla na uho in so mu deloma zagrenila potovanje po Zedinjenih državah. Toda kralj je menda že vajen kaj takega. Kot ameriškega gosta ga seveda ne moremo prezirati, toda čudimo se pa Amerikancem, da so dvignili toliko prahu iz popolnoma nepotrebne vzroka. In pri tem je napaden celo angleški poslanik, ki si absolutno ne more pomagati.

V treh urah je vse gotovo. Amerikanke, ki niso bile povabljene na vrtno partijo k angleškemu kralju bi dobro strole, da bi denar, ki bi ga sicer izdale za obleko in druge "potrebščine," ki pridejo v poštev ob taki priliki, podarile kakim dobrodušnim namenom. Saj je gotovo, da je sleherni žensko veljalo stotine dolarjev, da vidi angleškega kralja. Na ta način bi par tisoč nepovabljenih Amerikancev storilo lahko dobro delo za številno ameriških sirotin družin.

Sicer pa bo v nekaj dnevih vse pozabljeno, nikomur ne bo počilo srce in angleškemu kralju bo najbrž bolj po godu, ako ga ne bodo obsipali tisočeri s svojo navzočnostjo. Saj trdijo, da je že postal nervozen, ker ni imel ene minute časa za sebe na razpolago, odkar je bival v Ameriki.

BESEDA IZ NARODA**Za naš narodni vrt**

Letos teče drugo leto, odkar si je nadel naš narodni in kulturni vrt svojo novo obleko z zelenimi in barvnimi okraski in cvetlicami. Vse krasnejše se letos razvija zelenje in cvetje, ker je zadobilo v koreninah več moči kot jo je imelo prvo leto, ko so bili nasadi položeni v zemljo. Vse drugače zgleda to leto, kaj šele potem ko bodo korenine postale močnejše!

Kdaj ste bili zadnjič v vrtu? Ali ste že videli v koliko je vrt že v tem letu napredoval? V kolikor je naredilo vse lepše zele-

nje, v toliko so pa še delavci v spodnjem delu vrta dogotovili z delom za okras in izpopolnjenje vrta.

Ravno pred Simon Gregorčičevim spomenikom so sezidali nekaki balkon, ki je za dvojni namen: Za okras celega Gregorčičevega spomenika v bregu in za govornike, ki bi na tem kraju lahko obdržali govore množici, ki bi se nahajala na lepi livadi pred tem spomenikom, katerega seza prav doli po dolini proti potoku, ki se vije v sredi doline proti jezeru ob cesti po kateri drda ročno avtomobili. Kakor nalašč imamo sedaj v vrtu

vse, prav vse, kar dela vrt najlepši in najpripravnější izmed vseh ostalih vrtov. Ta dolina pod spomenikom Simon Gregorčiča je že kar ustvarjena kot nalašč za zbirališče narodnih skupin in tam se bomo velikrat zbirali. Gregorčič nam bo pa dajal poguma za slovensko narodno stvar.

To pa še ni vse: pri tem da je dozidan ta balkon je tudi izpeljana nova cesta iz vrha Poljskega vrta po bregu v nižino prav tu mimo tega balkona in Gregorčičevega spomenika za potnike in obiskovalce. Ta cesta za pešce gre tu mimo v reber v Češki vrt, ki je z našim v zvezi kakor je v zvezi Poljski vrt na drugi strani. Na ta način so sedaj zvezani vrt z vrtom in za to nosijo ime "verige," "Chain Gardens." Kar ponosni bodimo na naš vrt in veselimo se, da ga imamo in še posebno za to, ker smo ga pridobili s tako težavo.

Finančna stran vrta

Ni morem se izogniti ne da ne bi omenili finančne strani našega vrta. Kako smo šli za prvo finančno je znano mnogim, da smo namreč šli od hiše do hiše in da smo imeli mnogo nasprotnikov, ki so imeli za nas grenke opazke. Imeli pa smo tudi prevdarne in dobre zagovornike in narodno zavedne katoličane, ki so nam stali na strani v podpori. Tem se imamo zahvaliti, in zahvaliti tudi sobratom Srbom, ki so svoj del častno rešili in odplačali njih del. Tudi med Hrvati so bile častne izjeme posameznih mož, čast jim!

Nekateri računajo s tem, da je vrt plačan in da ne potrebuje več nobene podpore. Temu pa ni tako. Kadar si kdo hišo sežida in jo plača, ima tista hiša še vedno nove in redne stroške. Naš vrt sicer ne bo imel davkov kakor jih ima hiša in dom, imel pa bo vedno nekaj stroškov v namenu, da bomo vrt še izboljševali in tudi spomenike še postavljali. Naš vrt je velik in spomenikov imamo še, ki zaslužijo biti v vrtu.

Sicer imamo pa še nekaj dolga že sedaj še od lanske jeseni, ko so nam dodatno še nasadili za \$50 novega grmičevja, ki ga niso imeli v pogodbi takrat ko so sadili ostalo grmičevje. Ta dolg nas sedaj priganja, da moramo zopet prositi podpore.

Kakor že omenjeno smo zbirali doneske kakor smo vedeli in znali za vrt. Od začetka je malo ljudi sploh vrjelo, da bo vrt to kar je in za to so mnogi odlašali, mnogi so pa dali, ker smo bili vedno za njimi. Mnogo je pa še rojakov, ki še niso nič dali, več se jih je pa častno izkazalo. Sedaj ne preostaja drugega kakor da gremo na ponovno malo kolektivno tistim, ki imajo zavest, da so dolžni podpreti ta narodni vrt.

Če bo kdo potrkal na vrata ali če bo pismoščno prinesel prošnjo boste iz tega poročila lahko vedeli za kaj se gre. Kar ste dosedaj že darovali imate tam v vrtu spomenike in vrt, ki je bujno lepo zasajen. Če vse vzamete v pretres boste spoznali, da ste še malo darovali za tako obširen in s spomeniki obdaran vrt. Kako ponosni bomo lahko dne 30. julija, ko za gotovo pričakujemo, da bo navzoč sam prezident Roosevelt, ko bodo vsi vrtovi ta dan od ameriške vlade priznani, da spadajo narodom.

Ze samo to mora nam dajati misel, da je vrt veličina vse druge naše kulture, s katero se za moremo ponahati. V mestu med uradniki štejejo našo narodnost med prve med drugimi in to je povzročil naš vrt in pri tem pa tudi naše vrle skupine v barvnih oblekah, ki so vselej nastopale tako sijajno kadar smo imeli nastope v kulturnem vrtu. Naš narodni in kulturni vrt je središče ali centrala, po katerem nas poznajo pri mestni oblasti in nas poznajo še druge narodnosti. Za to naj bo vsaki ponosen nanj. K temu naj pa omenim še to, da je vsak dar tudi vpisan in bo v drugi spominski knjigi zabeležen

kdo ga je dal, ob enem pa tudi takoj v časopisu oznanjen.

Kar naj še priporočim je to, da ne bi slednji čakal na to, da bo kdo potrkal na vrata za dar. Mnogi so že sporočali, da so čakali, da bo kdo prišel po dar za vrt v hišo in da ker ni bilo nikogar niso dali ničesar. Na to moram odgovoriti takole: Če bi človek vedel za vse družine in pri tem še za tiste, ki so pripravljene podariti bi z veseljem šel vsaki večer tudi v daljave, toda, kdo ve kam, v nekatere hiše smo šli ko smo že vedeli, kdo da so v njih, vse hiše je iti nemogoče, ker ne vemo za vse in ne kakšnega mnjenja so v njih ljudje. Radi tega zelo vljudo prosim, da bi mi naznanili meni ali tajniku ali blagajničarki: Jos. Grdini ali Mrs. Marian Kuhar, in gotovo se bo zglašil kdo, ki bo dar vzprejel in zabeležil, da se bo zapisalo v protokol. Poštno kartico za en cent bi nam poslali in obiskali vas bomo. Tako naredite. — Pozdrav,

A. Grdina, predsednik.

Jarina

Bilo je še temno, ko sta vstala Martin Delaney in njegova žena Marija. Martin je golorok stal pri oknu, dolgo gledal ven, si mel oči in zehal. Marija je medtem izgrebla tleči premog, ki se je vso noč žerjavil v pepelu na ognjišču. Zunanjo so peli petelini in s tal so se dvigale bele lise ter začenjale razganjati temo. Bilo je suho, mrzlo, zvezdno pomladansko jutro.

Mož in žena sta molče sedla, da pozajtrkujeta čaj in kruh s presnim maslom. Poročila sta se šele prejšnjo jesen in mrzilo se jima je iz tople postelje ob tako zgodnji uri. Bila sta slabe volje in sta jedla zamišljena vsak v svoje misli. Martin, ki je imel kostanjeve lase, rjave oči, pegav obraz in svetle brčice, se je zdel premlad za moža; njegova žena pa skoraj tudi ni kazala, da bi bila kaj več kakor dekle rdečih lic modrih oči in črnih las počesanih vrh glave v čop, sredi katerega se je bleščal velik glavnik, zataknen po španski šegi. Oba sta bila oblečena v hodnik in imela na sebi ohlapne, bele volnene srajce domačega tkanja, kakršne nosijo kmetje na Inverari pri delu na polju.

Jedla sta molče, tožljiva in slabe volje, vendar ko na žerjavici od razburjenja, ker sta se ravnala na prvo jarino prvič kot mož in žena. Vsak zase sta čutila neizmerno veselje nad tem dnem, ko gresta skupaj razkrivati zemljo in posajati. Pa sta le sedela čemerna in molčala; nekako potirata sta bila zaradi bližnjega dogodka, ki ga že dolgo pričakujeta in se nanj z veseljem in skrbjo pripravljata. Marija je žvečila zalagaj kruha s presnim maslom in s svojo bistro žensko pametjo mislila na . . . O, na kaj vse ni mislila! V prvem štrahu in radosti po možitvi misli ženska pač na vse, kar daje življenje. Martinu pa je bilo v mar le eno. Ali mu bo moči skazati se moža, ki je vreden biti glava družine in opraviti jarino dobro?

Po zajtrku sta na skednju, kamor sta šla po semenski krompir, lopato in vrv za merjenje tal, spregovorila dvojce ali troje zadržanih besed. Ko pa je Martin v poltemi skolehal preko cajne na podu, je zaklel in menil, koliko boljše bi bilo, da bi človek ne živel, kakor . . . Toda preden je utegnil dogovoriti, kar koli je že mislil, se ga je Marija oklenila okoli pasu in bila s svojim obrazom tesno ob njegovem. "Martin," je dejala, "nikar ne začnjava tega dne drug z drugim navzkriž!" Glas ji je za spoznanje trepetal. In ko sta se objela, in je Martin s svojim kmečko robatim glasom momljaj, "ljubica mojega srca, ti moj zaklad!" in podobne stare publicje, ju je minila vsa zbežnost in tožljivost. Stala sta objeta, dokler je ni Martin z narejeno osor-

nostjo odrinil in dejal: "Zgani se zgani, dekle! Takole bo sonce prej vzšlo, preden začneva!"

Ko sta molče šla v coklah skozi vasico, ni bilo še nikjer nikogar. Malo kje so v oknih koč svetlele luči. Na nebu je bila na vzhodni strani velika siva razpoka. Zdelo se je, da se hoče razklati, da bi konec moglo vziti. Nekje daleč so peli ptiči. Martin in Marija sta zunaj vasi odprla cajne s semenskim krompirjem na ogrado in Martin je ponosno šepnil Mariji: "Midva sva prva, Marija!" In oba sta se utripajočih src ozirala v mali kup koč, ki je bil vseh njun svet. Spomladno veselje ju je vsa prevzelo.

Prišla sta na njivico, kjer bi morala posaditi krompir. Bil je to trioglat kot sveta v znožju z bršljinjem zaraslega apnenčastega obronka. Nekaj tednov prej sta bila njivico pognojila z morsko travo. Rastlinje je na travnatem drnju sprnhelo in se obelilo. V kotu ob ograji je bil velik rdeč kup nove morske trave, da jo potrosita, preden začneta saditi. Kljub mrazu je Martin razen progaste volnene srajce vrgel s sebe vse, kar je imel nad pasom. Potlej je pljunil v roke, zagrabil lopato in kriknil: "Zdaj boš videla, Marija, kakšnega kova moža imaš!"

"Pojdi, pojdi!" je menila Marija in zategnila ruto tesneje pod brado. "Ali se pa že na vse zgodaj bahaš! Mislim, da bom bržčas šele zvečer videla, kakšnega moža sem dobila!"

Začela sta delati. Martin je ob južni ogradi odmeril štiri čevlje na široko sveta za prvi kraj, in položil vzdolž roba vrv, ki jo je na konceh zakolovčil. Potlej je tod potrosil nove morske trave. Marija si je nabrala v predpasnik nakrhlanega krompirja in ga začela pokladati v redi, po štiri, tri, štiri. Ko se je malo oddaljila po kraju, je Martin z lopato stopil na gornji lic modrih oči in črnih las počesanih vrh glave v čop, sredi katerega se je bleščal velik glavnik, zataknen po španski šegi. Oba sta bila oblečena v hodnik in imela na sebi ohlapne, bele volnene srajce domačega tkanja, kakršne nosijo kmetje na Inverari pri delu na polju.

"V božjem imenu!" je viknil in pljunil v dlani "zasadil bom prvo lopato!"

"O, Martin, počakaj, da bova skupaj!" je vzkliknila Marija, spustila krompir na tla in stekla k njemu. Prste zunaj volnenih zapetnikov je imela premrle od mraza in jih ni mogla obrisati ob predpasnik. Lica so ji gorela. Eno roko je položila Martinu okoli pasu in ko otrok razvnetja stala in motrila novo rušo, ki bo on vanjo zasadil prvo lopato.

"Dekle, za božjo voljo! Spravi se no stran!" je zagodrdel Martin. "Kaj, če naju kdo vidi takole na njivi ob najini jarini! Če kaj naju bodo ljudje imeli, če ne za dva ni vredna, puhlo-glava mehužneža, ki bosta za gotovo še lakote umrla! Uh!" Govoril je zelo hitro in strmel v tla pred se. Oči so mu vročično sijale. Ves je gorel le od prvotne želje, da se pokaže moža in si podjarni zemljo. Nič več mu ni bilo za kaj drugega.

"Kaj nama mar, če naju kdo gleda!" je zavrnila Marija, a se hkrati odmaknila in srepela od daleč v tla. Tedaj je Martin zasadil lopato in z nogo potisnil globoko v zemljo. Obrnil je prvo rušo. Hrstele so travne korenine, ko jih je trgala iz zemlje. Marija je vzdihnila in namršeni obrvi odhitela nazaj h krompirju. Pobralla ga je in ga začela urno pometavati, da prežene nepričakovano grozo, ki jo je občla, ko je njen mož obrnil prvo rušo in je videla divji, trdi pogled njegovih oči, ki se njene navzočnosti niso zavedale. Na lepem se je zbala, ki ravna s kmetom ko s sužnjem in ki jo bo uklepala v trdo delo in revščino do konca življenja, dokler ne bo obnemogla sama legla vanjo. Njena kratkotrajna ljubezen je proč. Odslej je možu le še pomočnica za obdelovanje zemlje. Martin pa

je čisto brez misli burjasto delal in pregrinjal kraj s črno prstjo. Ostra lopata se je belo zasvetila, kadar jo je zasukal, da je potolkel kepe.

Ko je sonce vzšlo, je bila dolinica pod z bršljinjem zaraslimi obronki pisana belih srajc. Ne da bi govorili, so moški povsod delali ko živina in ženske so sadile. Sončna luč ni dajala nobene toplote; še vedno redki zrak je bil tako oster, da so se možje kot divji zaganjali v lopate in tolkli po kepah ko po živih sovražnikih. Ptici so tiho skakljali pred lopatami; z glavni postrani so prežali na črve. Lakota jim je dajala pogum; često so se poganjali prav pod lopate, da so si zagotovili krmo.

Ko je sonce že bilo dosti visoko, so se ženske vrnile v vas, da pripravijo južino za svoje možje, ki so delali dalje. Nazaj so prihajale malone v tek in vsaka je nosila v flanelo zavito kanglico in belo culico. Martin je odvrgl lopato, ko se je vrnila Marija. Drug drugemu sta se nasmihala in šla sedet pod obronke, da pojesta. Za južino sta imela čaj in kruh s presnim maslom kakor za zajtrk.

"Eh," je menil Martin, ko si je prvočel dolg požirek čaja iz svojega vrčka, "ali je na svetu kaj lepšega kakor južinati takole na prostem, ko človek počeno opravi svoje jutranje delo? Glej, poltretji kraj sem obdelal! Noben možki iz vasi bi ne mogel narediti toliko. Ha!" In ponosno se je ozrl v svojo ženo.

"Da, kajne, da je lepo!" se je zganila Marija in zamišljeno gledala črne kraje. Prav tedaj je žvečila kruh s presnim maslom. Nagla pot v vas in pripravljanje čaja sta ji vzela ješčnost. Da je šota gorela, je morala ves čas razpihavati ogenj z robom svojega krila, in dim jo je skoraj oslepil. Toda sedečo na tej vzbokli ruši, odkoder je videla po dolini, kjer se je vseokoli bleščala nova morska trava in je iz na novo privzdignjene zemlje puhtel rahel dim, jo je obšlo čudno veselje. Premagalo je tisti prvi občutek groze, ki jo je prevzel mal zjutraj.

Martin, že žejen in lačen, je pridno jedel. Vse znojnice telesa odprte čistemu zraku mu je sila teknilo. Bahavo se je oziral po njivah sosedov in jih primerjal s svojo. Potlej je pogledal malo črno glavo svoje žene in bil skriv kaj ponosen, da je ona njegova. Naslonil se je nazaj, se oprl na komolec in vzel njeno roko v svojo. Plašno in molče sta pojužinala in še roka v roki sedela in strmela v daljavo. Ničesar nista vedela reči, ker sta se sramovala svojih nežnosti, kakor se pač kmetje sramujejo kazati svoja čustva. Povsod so ljudje počivali po majhnih grbavinah; možki, ženske in otroci so sedeli molče. Vsa tiha je bila spomladna priroda. Zdelo se je, da vse na miru čaka, kdaj mine pol dne. Le žarko spnce se je jadrno pomikalo proti zahodu, se skrivalo in prikazovalo izza belih oblakov.

Na daljnji njivi je vstal star mož, pobral lopato in začel z okruškam kamna strgati z nje prst, da je odmevalo daleč v tišino. Na to znamenje so začeli vstajati vsi po dolinici. Mladi možki so se pretegovali in zehali. Počasi so se vračali vsak k svojim krajem.

Martina je začlenjalo v hrbtu in zapetjih nekam boleti, in Mariji se je zdelo, da se ji bo tilnik zlomil, če se bo spet sklonila po krompir. Toda omenil ni nobeden ničesar in med strofastim kretanjem teles sta kmalu pozabila na utrujenost. Možni duh prekopane zemlje je pomiril njune živce ko mamilo.

Ko je popoldne sonce najbolj grelo, so prišli iz vasi starci, da vidijo, kako kaj njihovi sade. Martinov ded, malone v dve gubi nad svojo debelo palico,

je postal ob njivi in se glasno godrnja je naslonil na ogrado. "Bog blagoslovi delo!" je zadržal.

"Tudi vas, ded!" sta odgovorila Martin in Marija, ne da bi prestala delati.

"Ha!" je mrmral stari mož sam pri sebi. "Ha! Fant dobro sadi in ženska tudi. Dobro sta zastavila oba!"

Petdeset let je že, odkar sta bila zastavila on in njegova Marija, oba polna upanja in ponosa. In odtlej ju je neusmiljena zemlja vsako pomlad znova priklepala nase. Početič ni bilo nikoli. Toda na to sta se odločila. Zemlja stori, da človek pozabi. Spomladi se vsak spominja le sedanjosti, celo starci, ki so vse življenje kmetovali. Tako je zdaj stari mož, ki je imel neznansko veliko rdeč nos in glavo pod mehkim črnim klobukom zavezano v pisano ruto, opazoval vnuka pri delu in mu dajal nasvete. "Nikakor ne reži ruš pregloboko!" je hropel. "Brazda bo previsoka!"

"Oh! Ženska, ne posajaj krompirja tako blizu roba! Stebla bodo odgnala postrani!"

A zmenil se ni zanj nobeden. "Jeh," je godrdel stari mož pri delu od jutra do večera niso ničesar poskušali, pa boljše delo! Seveda pa ni mogoče, da bi se bilo tako kakor včasih. Nagnal ga je kašelj in krevljaj na je drugo njivo, kjer je delal njegov sin Mihael.

Ko je sonce zašlo, je imel Martin obdelanih pet krajcev. Vrgel je lopato na tla in se pretegnil. Vse kosti so ga bolele in najrajši bi bil legel in počival. "Marija, čas je, da greva domov," je dejal.

Marija se je zayrnala; bila je preveč zdelana, da bi bila odgovorila. Trudno je pogledala Martina in zazdelo se ji je, da je že veliko let minilo odkar sta davi odšla na njivo. Potlej je mislila na pot domov na delo, ki ga bo imela s krmiljem pravičev, s spraviljem, s koki na gredi in pripraviljem njem večerje. Hipoma jo je obšla upornost, ker je bila kot žena na kmeta tako usuznjena. "Kaj da ti občutek je trajal le trenutek. Martin se je oblačil in prišel!"

"Ha! Pri moji veri! Danes je pa šlo delo izpod rok! Poglej, krajev je gotovih in vsak je v vrhu kot po meri. Presneto! Marija, nič se ne baham, če ti ne čem, da si lahko ponosna. In nena. S tem pa še nisem povdal vsega, dekle ti moj! Tudi ti si svoj del opravila tako dobro, kot bi ga na takle blagovolen dan ne mogla opraviti nobena na vsej Inverari."

Stala sta in nekaj trenutkov molče ogledovala opravljeno delo. Zdajci je Marija mimogledoma nezadovoljnost in utrujenost. Odleglo ji je ob prijateljski občutki, da je to delo opravila sama. Opravila skupaj s svojim možem in da sta skupaj posadila krompir. Potlej ta dan, naslednji dan in skozi vse življenje, kadar bo le prišla pomlad, sta morala upogibati hrbe in sadi, dokler jima ne bo svežilo roke in kosti. Toda z nočjo bo vselej prišlo spanje in zabljenje.

Ko sta se počasi vračala domov, je šel Martin spredaj in z nekim kmetom pogovarjal o jarini. Marija je poveseni glavi šla zadaj in premišljevala.

V dalji so mukale krave.

—Smrtna nesreča. Te dni je ponesrečil z motornim kolesom komaj 30 letni Božič Zlatko, stiličar in posestnik na Jamskem Brodu pri Metliki. Drog je tako hude notranje poškodbe, da je kmalu umrl. Smrt mladenčca je zbudila v okolici sočustvovanje. Pogostejše je bil lep dokaz, kako je bil pokojnik priljubljen med ljudstvom.

WINNETOU

Po nemškem izvirniku K. Mays

"Ako hočejo, jih bomo sprejeli do mučili!"

"Spodaj pri reki, tam, kjer si bil ti h kolu privezan. Inču čuna vas je peljal v stran, ker noče, da bi bili poleg."

"Pa hočem biti poleg! Katere muke so določene za njega?"

"Vse, ki jih morajo pretrpeti ujeti, na smrt obsojeni sovražniki. Rattler je najhudoobnejši belokozec, ki je kdaj prišel Apačem v roke. Brez vsakršnega poudarka je umoril Kleki petro, našega dobrega očeta, ki smo ga vsi ljubili in spoštovali in ki je bil Winnetouov učitelj. Zato mu niso prisodili samo nekaterih muk, kakor navadnim ujetnikom, ampak mu bodo dali okusiti počasni in eno za drugo vse muke, ki jih poznamo."

"To se ne sme zgoditi! To je nečloveško!"

"Zasluzil si jih je!"

"In ti boš te muke gledala?"

"Da."

"Ti —, dekle —?"

Dolge trepalnice so se ji povešale, nekaj časa je molče zrla v tla, pa mi resno, skoraj očitačoče pogledala v oči:

"Se ti čudno zdi?"

"Da."

"Zakaj?"

"Ženske bi ne smele gledati takih muk, posebno še ženska tvojih let ne!"

"Ali je pri vas tudi tako?"

"Da."

"Res —?"

"Res!"

"Nisi povedal resnice, pa radi tega še nisi lagal. Nevede in nehoti si povedal neresnico. Mojiš se namreč!"

"Torej misliš, da ni res?"

"Ne."

"Ali bolje poznaš naše žene in naša dekleta ko jaz?"

"Morebiti! Ali smejo poslušati vaši beli ljudje sodne razprave, kadar stoji velik zločinec pred sodnikom?"

"Da."

"Čula sem, da je pri takih razpravah več ženskih ko moških. Ali spadajo ženske v sodno dvorano?"

"Ne."

"In če pri vas hudodelca kaznujejo s smrtjo, če ga obesijo ali če mu odsekajo glavo, — ali niso med gledalci tudi ženske?"

"Tako je bilo nekdanj."

"In sedaj je prepovedano?"

"Da."

"Moškimi tudi?"

"Da."

"Torej je vsem prepovedano. Če bi bilo vsem dovoljeno, bi bile tudi ženske poleg."

O, žene belokozcev niso tako nežnočutne, kakor si misliš! Zelo lahko prenesejo bolečine, pa bolečine, ki jih trpijo drugi, ljudje in živali! Nisem bila pri vas, pa Kleki petra mi je pripovedoval vse. In moj brat Winnetou je bil v mestih na vzhodu in ko se je vrnil, mi je pripovedoval, kaj vse je videl in opazil. Ali veš, kaj počenjajo vaše bele žene z živalmi, ki jih kuhajo, pečejo in jejo?"

"No —?"

"Živim slečjejo kožo, živim iztrgajo čreva in jih žive vržejo v vrelo vodo!"

In — ali veš, kaj počenjajo beli zdravniki?"

"Kaj?"

"Žive pse devajo v vrelo vodo, da jih vidijo, kako dolgo bi v taki vodi živeli. In oparjenim slečjejo kožo. Oči jim iztaknejo, jezik jim iztrgajo, razrežejo jih žive, na vse mogoče načine jih mučijo, da potem knjige pišejo."

"To je vivisekcija. In ta je za znanstvena raziskovanja potrebna."

(Dalje prihodnjič)

—V Domžalah je umrla v 78. starosti vrta žena ga. Alojzija Košir. Pokojnica je vrgledno vzgojila vseh svojih šest otrok, od katerih je sin France magistratni uradnik.

1939	JUNE	1939
Sa	Mo	Tu
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30

KOLEDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

JUNIJ

24.—Letni banket St. Lawrence Alumni v S. N. Domu na 80. cesti.

25.—Skupna društva fare sv. Vida, piknik na Pintarjevi 25.—St. Anthony Society, piknik na Stuškovi farmi.

25.—Cerkveni piknik fare sv. Lovrenca na Zornovih prostorih na Bradley Rd., Brooklyn.

25.—Otvoritev doma Zapadnih Slovencev na 6818 Denison Ave.

25.—Piknik fare sv. Kristine na Špelkotovih prostorih.

JULIJ

2.—Mladinski zbor Slovenskega doma na Holmes Ave. priredi piknik na Stuškovi farmi.

2.—Gospodinski klub SDD na Prince Ave., piknik na Zornovih farmah, Bradley Rd.

9.—Mladinski pevski zbor Kanarčki priredi piknik na Černetovih prostorih na Glenburn Rd.

9.—Piknik Slovenske zadruge na Močilnikarjevi farmi.

9.—Podružnica št. 3 SMZ, piknik na Stuškovi farmi.

9.—Slovenska zadruga zveza priredi svoj letni veliki piknik na Močilnikarjevi farmi.

23.—Društvo Brooklynski Slovencev št. 48 SDZ priredi piknik na Zornovih prostorih na Bradley Rd.

23.—Piknik kluba collingwoodskih groceristov in mesarjev na Pintarjevi farmi.

30.—Društvo Sloga št. 43 SDZ, Niles, O., priredi piknik na John Samuel's farmi. Igral bo Jack Pershinov orkester iz Warren, O.

AVGUST

5.—Fara Marije Vnebovzete priredi piknik na Pintarjevi farmi.

12.—Društvo Bled št. 20 SDZ priredi zabavo na Zornovih prostorih v počast novim članom, ki so pristopili tekom kampanje.

13.—Društvo Danica št. 34 SDZ, piknik na Zornovih prostorih, Bradley Rd.

13.—Društvo Ameriški Slovencev št. 21 SDZ, Lorain, O., piknik na Lovčevih prostorih na Clinton Ave.

20.—Piknik Zveze društev Najsv. Imena na Špelkotovi farmi.

20.—Koncert Združenih mladinskih pevskih zborov v Gordonu parku.

27.—Olimpiada SDZ na Pintarjevih prostorih.

27.—Workmen's Sick and Death Benefit Society, piknik na Stuškovi farmi.

27.—Piknik skupnih društev fare sv. Lovrenca pri Mr. Zornu na Bradley Rd.

SEPTEMBER

2.—Društvo Majnik št. 28 SDZ, Barberton, O., praznuje 25-letnico obstoja v dvorani društva Domovina, na 14. cesti.

2.—Sam. društvo Presv. Srca Jezusovega praznuje 40-letnico v avditoriju S. N. Doma na St. Clair Ave.

9.—Lucky Stars SDZ, plesna veselica v avditoriju SND.

23.—Društvo Martha Washington št. 38 SDZ priredi plesno veselico v avditoriju S. N. Doma.

OKTOBER

7.—Društvo Marije Magdalene, plesna veselica v avdito-

riju S. N. Doma.

8.—Skupni mladinski pevski zbori, koncert in ples v avditoriju S. N. Doma.

8.—Koncert združenih pevskih zborov mladine v S. N. Domu na St. Clair Ave.

12.—Plesna veselica društva Mother of Perpetual Help, reda Katoliških Borštarnjev.

27.—Društvo Dvor Marije Pomagaj št. 1640 priredi plesno zabavo v Slovenskem domu na Holmes Ave.

21.—Društvo Valentin Vodnik št. 35 SDZ, plesna veselica v Jugoslovanskem narodnem domu na W. 130th St. in McGowan Ave., West Park.

26.—Društvo Clairwoods št. 40 SDZ, ples v avditoriju SND.

27.—Carniola Tent št. 1288, The Maccabees, ples v avditoriju S. N. Doma.

28.—Društvo Clevelandski Slovencev št. 14 SDZ, ples v S. N. Domu na St. Clair Ave.

29.—Društvo sv. Cirila in Metoda št. 18 SDZ, proslava 25-letnice v avditoriju SND.

29.—Koncertna proslava 25-letnice društva Zvon v S. N. Domu na 80. cesti.

NOVEMBER

4.—Društvo Sloga št. 43 SDZ v Niles, O., priredi veselico v nemški dvorani na Belmont Ave.

4.—White Motor Union Local 32, ples av auditoriju SND.

5.—Koncert mladinskega pevskega zbora Kanarčki v Slovenski delavski dvorani na Prince Ave.

11.—Društvo Slovencev št. 1 SDZ, plesna veselica v avditoriju S. N. Doma.

12.—Samostojna Zaria, opera in ples, v avditoriju SND.

12.—Mladinski pevski zbor "Črički" ima koncert v S. N. Domu na 80. cesti.

18.—Društvo Eastern Star št. 51 SDZ priredi plesno veselico v Slovenskem domu na Holmes Ave.

19.—Društvo sv. Ane št. 4 SDZ priredi plesno veselico v

avditoriju S. N. Doma na St. Clair Ave.

22.—Interlodge League, ples v avditoriju S. N. Doma.

30.—"SDZ dan" pod vodstvom Junior League, program in ples. S. D. Dom na Waterloo Rd.

DECEMBER

3.—Društvo Pioneers HBZ, ples in obletnica v avditoriju S. N. Doma.

9.—Društvo sv. Janeza Krstnika št. 37 JSKJ, zabava v avditoriju S. N. Doma.

16.—National Screw Manufacturing Co., božičnica v obhdivorah S. N. Doma.

17.—Slovenska mladinska šola S. N. Doma, božičnica v avditoriju S. N. Doma.

31.—Silvestrov večer priredi Slovenski narodni dom in klub društev S. N. Doma v avditoriju S. N. Doma.

IZ PRIMORJA

—Senožec, maja 1939. Pred kratkim so ljubljanski dnevniki, nato pa tudi "Istra" prinesli poročilo o smrti Emila Šturma, dolgoletnega občinskega tajnika iz Senožec. Izrazili so ob tej priliki sožalje, kot se to ob smrti navadnih smrtnikov spodobi.

Smatramo, da pok. Štrum ne spada med navadne smrtnike, zato naj na tem mestu objavimo nekaj podatkov o njegovem življenju.

Naš trg spada med one redke, če ne morda edine občine v Julijski Krajini, ki ima za podežata Slovenca, domačega kmeta Medena, in ki je imel istočasno za tajnika Slovenca, v osebi pokojnega Šturma, ki je bil obenem tudi duša vsega italijanskega in fašističnega delovanja v Senožecah, od okupacije do svoje smrti. Zato je ob Šturmovi smrti upravičeno vzkliznil faš. tajnik Gian Porcalo: "Kaj bomo pa sedaj?" Bil je prvi fašist v Senožecah a ne samo to, bil je izvršten organizator, kratkoročno stroj, ki je bruhal iz sebe razne ideje in domisleke v korist raznarodovanja, raznim fašističnim akcijam — in jih sam vodil, ustanovam, napravam in priselencem, nikdar pa se malo ni pobrigal za koristi svojih sovaščanov, ki jih je nasprotno oškodoval, kjer je le mogel. Mnogo očitkov se je v teku let nagromadilo tudi napram našemu podežatu Medenu, vendar delovanje slednjega še daleč ne dosega dejanj tajnika Šturma. Poleg drugega je izrabljaj svoj položaj v svoje osebne koristi, saj si je v teku let nagrmadil ogromnega premoženja, kljub temu, da je ves čas razkošno živel. Med mnogimi njegovimi nepoštenimi dejanji, je med domačimi vzbudil posebno veliko ogorčenje naslednji slučaj: neka ženska je prodala hišo in izkupiček hotela poslati po pošti. Ker je bila pozna ura in je bil poštni urad že zaprt, se je obrnila na tajnika Šturma, ki je imel pisarno nad poštnim uradom in ga prosila, naj ji shrani denar do naslednjega dne. Ko je pa drugi dan zahtevala od Šturma denar, je ta enostavno utajil izročeno mu vsoto ter ji kljub večkratnim prošnjam ni denarja nikoli vrnil. Spričo nešteti krivici, ki smo jih bili z njegove strani deležni, smo se vsi oddahnil, ko smo zvedeli o njegovi smrti.

V Šturmovem primeru smo na lastni koži občutili bridko resnico pregovora: "Poturica je hujši od Turka." Da to sedaj javno razglajamo, si ne štejemo v zlo, saj žive poturice, kakor pri nas, tudi med drugimi narodi, ki naj ostro take odpadnike obsojajo. Ne zdi se nam, da bi z žigosanjem Šturmovih podlih del žalili čut pietete, kajti ta je namenjen le poštenim in pravičnim lju-

dem, ki so za seboj pustili pozitivna dela. Zato naj bo ta naša ostra obsodba opomin vsem onim, ki hodijo po Šturmovih poteh, in naj se zavedajo, da jih bo narod slej ali prej obsodil in jih tudi smrt ne bo rešila!

—Končal je. Pred dnevi se je vrnil z juga v Gorico g. Ivan Leban, trgovski pomočnik pri tvrdki Koren. Pred petimi leti je bil obsojen na pet let konfinacije in je preživel vseh pet let na jugu. Nobena amnestija za njega ni veljala in mu ni nih skrajšala njegove kazni. Šele sedaj, ko je dokončal vso dobo, se je vrnil, sicer pa čil in vedrega duha.

DNEVNE VESTI

Obsojeni, ker so začeli s sedečim štrajkom

Brooklyn, N. Y., 16. junija. 16 moških in štiri ženske, ki so vsi člani ali članice Workers' Alliance, je bilo včeraj spoznanih krivim na sodniji, ker so začeli pred enim mesecem s sedečim štrajkom v nekem reliefnem uradu. Vsi so bili obsojeni v globo \$25 in na 30 dni zapora. Ker globe niso mogli plačati, bodo morali toliko dalj časa sedeti v zaporih.

Huda kazen za tiskarje nesnažne literature

New York, 16. junija. Na zvezni sodniji so bili obsojeni trije lastniki tako zване Fallstaf Co., ki lastuje tiskarno, kjer so se tiskale knjige in pamfleti nečedne vsebine. Glavni lastnik tiskarne je bil obsojen na dve leti zapora in v plačilo \$10,000 globe, dočim sta dobila njegova solastnika po 16 mesecev zapora in \$5,000 denarne globe.

Bombe v angleških pošt-nih vrečah

London, 17. junija. V mnogih pošt-nih uradih so včeraj eksplodirale užgalne bombe, in policija dolgi znane irske voditelje, da so povzročili ta najnovejši zločin. Dve osebi sta pri tem dobili poškodbe in mnogo vreč pošte je bilo uničenih. Bombe so eksplodirale v več kot dvajsetih pošt-nih rabirlnikih v Londonu.

Diktator Stalin bo boter bogotajcev

Moskva, 17. junija. Ruski komunistični diktator Joseph Stalin je sprejel pokroviteljstvo konvencije bogotajcev, ki se bo vršila v letu 1942 in katere namen bo zatrei vsako vero v Rusiji. Obenem bodo bogotajci praznovali 25-letnico ustanovitve komunistične stranke.

General Franco zapovedal očiščenje časopisov

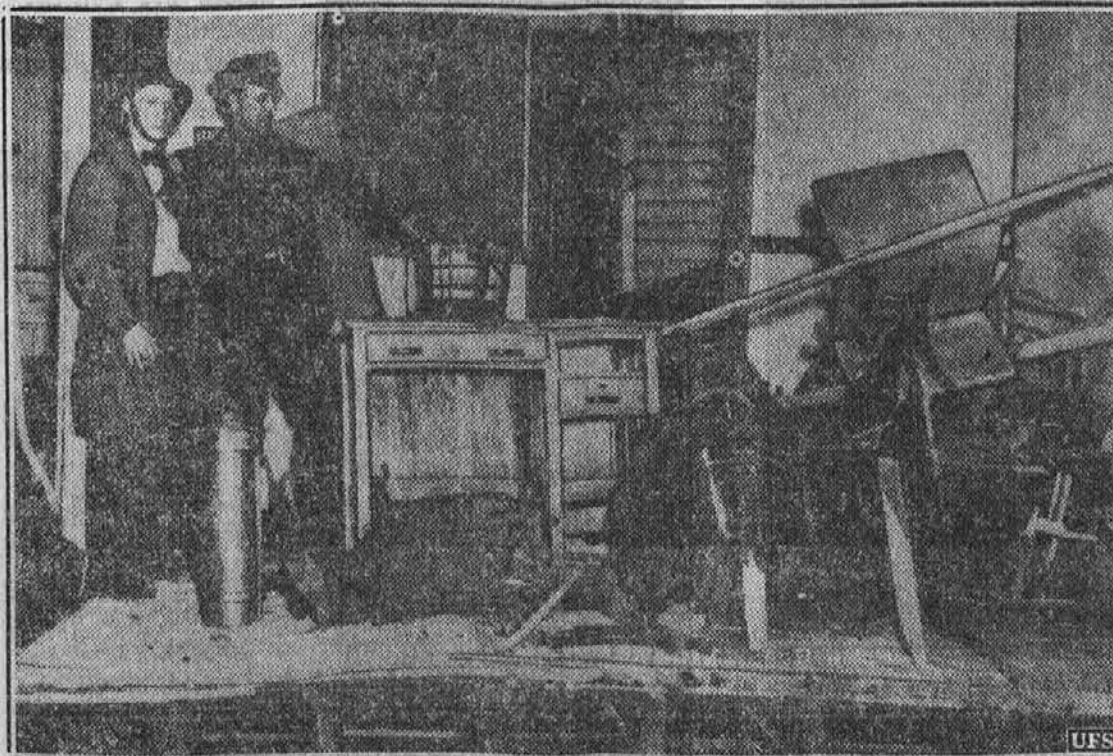
Madrid, 17. junija. Vlada nacionalistov je dala povelje, da morajo uslužbenci vseh časopisov poslati vladi poročilo, kaj so tekom civilne vojne pisali preko generala Franca in zoper vlado nacionalistov. Tudi zastopniki vseh tujezemskih časopisov morajo doposlati enako poročilo.

MALI OGLASI

SAMO \$1,200 TAKOJ
Naprodaj sta dve hiši, ena pet sob, druga pa za dve družini po 5 in 6 sob in kopališče. Vsaka ima svoj furnez. Nosi \$50.00 mesečnih dohodkov. Proda se radi razdelitve samo za \$3,500, takoj \$1,200, ostalo na vknjižbo. Hiše se nahajajo na 1426 E. 40th St. Vprašajte tam ali pa pokličite KENmore 4151-R.

Tu so razvaline šole v Barbertonu, kjer se je pripetila razstrelba, ki je ranila manj ali več 53 otrok. Janitor je žgal papir v pritličju, ko je nastala plinska razstrelba.

Notranjščina male šole v Barbertonu, Ohio, kjer je radi plina nastala razstrelba. Trije otroci so bili tako kritično ranjeni, da se boje, da bodo umrli. Ognjegasci in policisti nadzirajo notranjost.

Skrivnosti ruskega carskega dvora

ROMAN

Grozno maščevanje Bojanovskega

V udobno urejeni sobi neke velike hiše v Tatarski ulici sta sedela nekega večera Bojanovski in Bakunjin. Oba sta se v zadnjih letih zelo postarala. Nekoč črna Bojanovskijeva brada je bila sedaj že skoraj siva, a tudi lasje niso bili več tako bujni, kot poprej.

—Ali misliš, da te ni spoznala? — vpraša Bakunjin svojega prijatelja.

—Ni me spoznala, — odvrne Bojanovski. — Držal sem njeno roko v svoji, na njenem obrazu ni bilo niti sledu straha.

—Res čuden slučaj — zamrmra Bakunjin, — da so ravno tebe poklicali v hišo argentinskega poslanika.

—To ni slučaj, — to je usoda!

Bojanovski se čudno, okrutno nasmeje.

—Ti veš, da nisem okručen, — reče on, — da nisem nikdar hotel mučiti ljudi in jih uničevati. Toda sedaj bom neusmiljen napram tej ženi, izmisli sem si maščevanje, ki bo daleč nadkrililo njene muke v norišnici.

—Ali misliš, da živa Fedora morfi?

—Da — odvrne Bojanovski. — Ali je čudno, da zahteva njeno telo vedno ta strup, — toliko je uživala v življenju, da so njeni živci sedaj že popolnoma otopeli.

—A posledice? — vpraša Bakunjin.

—Posledice so strašne, — odvrne Bojanovski. — Morfi deluje sprva tako, da nudi bolniku ugodna čustva, čuti se srečnega, zelo ugodno mu je pri duši, toda vse to je samo navidezno. Morfi razjeda organizem in slabi čutila. Tako deluje nekaj let, dokler nekega dne niti ta strup ne deluje več, niti on ne more niti za trenutek vrniti telesu moči.

—Sedaj se polasti nesrečnega slabost, vedno je utrujen, ne more spati, doživlja pravi peklo, ki se ne da popisati. Konečno mnogo bolnikov znori, divjajo in kričijo, tako da jih morajo odpeljati v norišnico, kjer počasi, toda sigurno propadajo.

—Strašno! — reče Mihajlo Bakunjin. — Takšen konec boš priredil Florini?

—Ne prijatelj, — odvrne Bojanovski, — za njo sem si izmisli mnogo okrutnejšo usodo. Vem, da si mi dober prijatelj — pojdi z menoj v sosedno sobo.

On odpre vrata in povabi prijatelja v majhno sobico, kjer je bilo mnogo zdravniških instrumentov in človeških okostnjakov.

Sredi sobe je ležal nek precej velik predmet, zavrt v rjuho.

—Za Boga — vzklikne Bakunjin, ko je začutil nek grozen smrad — vendar nimaš tukaj mrliča?

—Imam, tukaj se nahaja mrlič!

Bojanovski se sklone in odgrne rjuho. — Bakunjin je zagledal pred seboj mrtvega psa.

—Kaj je to, prijatelj? — vpraša Bakunjin. — Zakaj mi kažeš tega psa?

—To ni navaden pes, — odvrne Bojanovski zamolklo, — to je pes, ki mi bo pomagal, da se maščujem! Danes zjutraj sem ga ustrelil, ker je bil stekel. Moj namen je, da vbrižgam Fedori nekaj njegove krvi, — tudi ona bo postala stekla, — to bo moje maščevanje!

Bakunjin pogleda resno, skoraj žalostno svojega prijatelja.

—Da, to je maščevanje, ki je strašnejše, kot si ga je kdaj izmislila človeška fantazija.

—Povej mi, Bakunjin, — vzklikne Bojanovski, — ali nimam pravice, da se maščujem nad ženo, ki mi je uničila življenje?

Bakunjin poda svojemu prijatelju roko.

—Želim ti mnogo sreče, Bojanovski — reče Bakunjin — dokler ne boš dovršil svojega maščevanja, ti ne bom razodel naših načrtov.

—Zakaj? — vpraša Bojanovski. — Ali misliš, da ne bi posvetil naši sveti stvari toliko pozornosti, kot sicer?

—Nameravajo nekaj odločnega — odvrne Mihajlo Bakunjin svedčano, — a tebe smo izbrali, da nam pomagaš!

—Ali pripravljate atentat?

—Atentat z bombo! — zašepeče Mihajlo Bakunjin. — Car se pelje vsak dan v svoji kočiji na sprehod. Tokrat nam ne bo ušel. Oni, ki bo vrgel bombo, bo izgubljen, ali pa bo padel v roke policiji. Ti torej vidiš, Bojanovski, da smo zato mislili na tebe, ker rabimo odločne in požrtvovalne ljudi.

—Pripravljen sem umreti, ako gre za našo sveto stvar!

—To sem vedel — vzklikne Mihajlo Bakunjin ter objame svojega prijatelja.

—Sedaj ti nočem ničesar natančnejšega povedati, ni še vse zrelo — toda v kratkem ti bom lahko razvil naš načrt do podrobnosti.

—Zbogom, Bojanovski, ko se bova zopet sestala, ti bom lahko več povedal!

Prijatelja se poslovita in ločita.

V hiši argentinskega poslanika Iso de Margenta je vladala tišina. Florina, njegova žena, si je opomogla, njen mož ji je kupil z namenom, da jo razveseli, prekrasne bisere in ona se je odpeljala z njim na sprehod.

Ravnokar sta se vrnila in Florina se je še enkrat zahvalila svojemu možu za njegovo pozornost.

—Hotel bi te krasiti kot kraljico, ko bi to mogel — reče Iso — toda obljubiti mi moraš, da ne boš nikdar več mislila na ta prokleti strup! Zdravnik, ki te je zdravil, pravi, da bo morfi tvoja smrt, če boš tako nadaljevala!

—Prisegam ti, da ne bom nikoli več jemala morfija, — obljubi Florina.

—Hvala ti za to obljubo — odvrne Iso nežno.

Poljubita se, a Margenta je bil prepričan, da bo njegova soproga držala besedo.

—Kaj nameravaš popoldne, dragi prijatelj? — ga vpraša ona.

—Imam važno konferenco s policijskim ravnateljem Ašinovim.

—Ali smem vprašati, česa se tiče?

—Konferenca se tiče mojega strica, Margolinskega.

—Ali ti je Ašinov kaj obljubil?

—Zapr! ga bo! — Ašinov mi je zelo ljubeznjivo obečal, da mi bo šel v vsakem oziru na roko. On ga pozna.

—Ali ve, da si njegov nečak?

—Ne ve, — odvrne Iso.

Naznanil ga bo, da je nihilistični špijon. Tako ga bodo poslali v Sibirijo in jaz se ga bom za vedno rešil!

—Zbogom, sedaj moram na policijo. Ašinov ne sme čakati name!

Galantno poljubi svoji ženi roko.

—Na svidenje, Florina — reče on — spomni se svoje obljube — ne razočaraj me!

Namesto odgovora ga Florina poljubi.

Toda čim se je prepričala, da je njen mož odšel iz hiše in stopil v voz, je šla hitro v svoj buduar in ukazala sobarici, da pripravi vse za sprehod.

Nekaj minut pozneje je stopila na ulico. Bila je oblečena v elegantno obleko, ni najela kočije, temveč je peš zavila v neko ozko ulico, kjer se je nahajalo stanovanje doktora Puškina, pod čigar imenom se je skrival Bojanovski.

Pol minute pozneje pozvoni ona na nekih vratih.

Doktor Puškin stopi ven.

—Izvolite, milostljiva gospa? — vpraša prijazno.

—Ali me ne poznate, gospod doktor? — vpraša Florina.

Bojanovski se čudno nasmeje.

—Ah, vi ste, ekselencija, — vzklikne on. — Vi prihajate k meni?

—Če bi mi rekli samo eno besedo, bi prišel jaz k vam!

—Ne, ne, — moram govoriti z vami med štirimi očmi — odgovori Florina.

Bojanovski jo odvede v sobo.

—Izvolite sesti, milostljiva gospa — reče Bojanovski.

Toda Florina ni sedla temveč je sklenila roki.

—Doktor — zašepeče ona — nekaj bi vas prosila. Toda prej mi obljubite, da boste molčali!

—Obljubljam vam!

—Vi ste mi odvzeli morfi, ki mi je neobhodno potreben — reče ona. — Zaklinjam vas, prosim vas, dajte mi ga, ne morem živeti brez tega sladkega strupa!

—Ne smem, milostljiva, — od-

vrne Bojanovski. — Ali vam naj opišem, kakšne posledice lahko pokaže ta strup?

—Vaša lepota bo propadla, dokler se ne boste plazili nekega dne kakor senca, a ponoči ne boste mogli najti miru.

Florina zamahne z roko.

—Vem, vse vem! — vzklikne ona. — Toda jaz ne morem več

živeti brez morfija!

—Ekselencija — reče on po kratkem molku, — morda vam lahko kako pomagam!

—Oh, bodite prepričani, da vam bom vedno hvaležna!

Ako želite denarja, dala vam bom vsako vsoto!

Bojanovski stopi k majhni omari, odklene jo, ter vzame ste-

kleničico, ki je bila napolnjena z neko rdečo tekočino.

—Milostljiva gospa, poslušajte me pazljivo! Poglejte to steklenico. V njej se nahaja redek strup, ki ga poznajo samo Indijci. Ta strup deluje tako, kakor morfi, toda ni niti izdaleka tako škodljiv!

—Kako se vam naj zahvalim?

—Ne rabim hvale — odvrne Bojanovski, — meni je nagrada, da vam smem izročiti to stekleničico!

—Na svidenje! — reče Fedora ter mu poda roko.

Sedaj, maščevanje, pojdi svojo pot! — zamrmra Bojanovski, ko je ostal sam. — Tokrat mi ne boš utekla, žena, sedaj boš žalostno propadla!

On se vrne k svoji pisalni mizi. Nad njim na zidu je visela ne-

ka slika, zagrnjena s črnim platnom. On strga platno ter se ogleda v čisti obraz svoje matere.

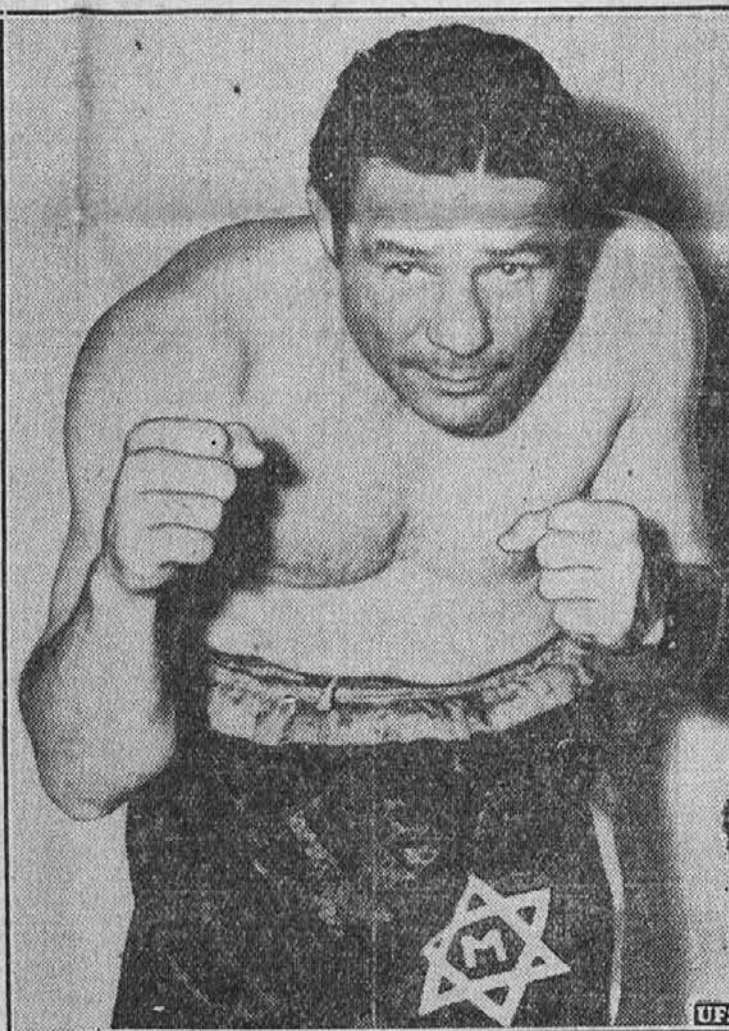
—Sedaj te bom maščeval, maščeval, mati, — zamrmra on, — in četudi je moje maščevanje strašno, prosim za mene, da mi odpusti!

Iso de Margenta je sedel v svoji pisarni pri elegantni pisarni mizi ter ravnokar pisal poročilo svoji vladi o svojem delu v Petrogradu.

Bil je slabe volje. Obisk gospodu Ašinovu je bil brezuspešen. Ni mogel govoriti s policijskim ravnateljem. Gruskin, njegov tajnik, je šepnil Margenti uho, da je njegov gospodar nekega slabše volje. Iso je nato odšel, nadi, da bo imel jutri več sreče.

V osrednji West Virginiji praznujejo na 8. in 9. junija pridelek jagod. Mary Lou Thorn, ki jo vidite v sredini, je bila izbrana za kraljico jagod. Njeni družici sta Virginia Snider in Elizabeth Law.

Ameriški rokoborec Max Baer, bivši svetovni prvak, ki je zopet pripravljen stopiti v areno.

Billy Direct, najhitrejši dirkač v upregi, ki bo tekmoval pri konjski dirki v Goshen, N. Y. na 3. julija. Voznik je Vic Fleming.

Alberto Diaz, novi čilenski poslanik za Zed. države, levo. Podaja se iz Bele hiše, kjer je predložil predsedniku Rooseveltu svoja poverljiva pisma.

ZENINI IN NEVESTE!

Naša slovenska unijska tiskarna vam tiska krasna poročna vabila po jako zmerni ceni. Pridite k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.

HEnderson 0628

Boncha trgovina

TA TEDEN IMAMO VELIKO RAZPRODAJO NA VSEM STENSKEM PAPIRUJ IN BARVI

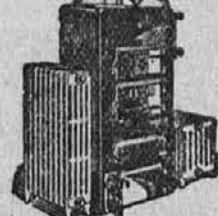
Vsi novi vzorci . . . Prodajamo tudi tri jarde linoleja za \$1.00. Pridite in ogledajte si sami! Točna postrežba! Se vljudno priporočamo.

6005 St. Clair Avenue

Tel. HEnderson 4149

AMERICAN RADIATOR PRODUCTS WOLFF HEATING CO.

GREJNI INŽENIRJI

Gorak zrak, para, vroča voda, plin, olje, air conditioning. — Popravljamo vse vrste furnice in boilerje. NOBENE GOTOVINE TAKOJ. PLACATE V TREH LETIH. Urad in razstava vseh predmetov na

715 E. 103 ST. GLenville 9218
Vprašajte za našega zastopnika — Štefan Robash

AUGUST KOLLANDER

6419 St. Clair Ave.

v Slovenskem Narodnem Domu

PRODAJA parobrodne listke za vse prekomorske parnike;

POŠILJA denar v staro domovino točno, po dnevnih cenah;

OPRAVLJA notarske posle.

Kollander ima v zalogi tudi jugoslovanske znamke.